

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

n. 6.

183

L3

Doc 59

ち

7

♂

○

♀

♂

☾

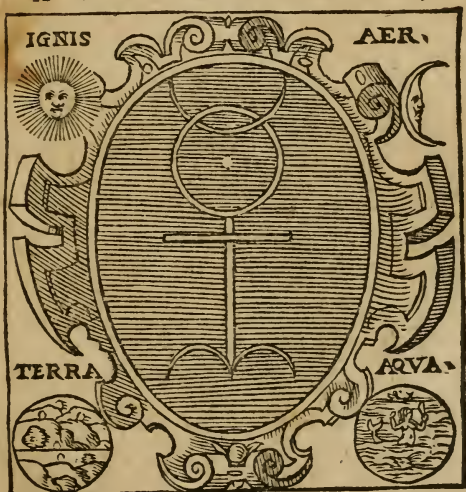
MONAS HIERO-
GLYPHICA IOANNIS
DEE, LONDINENSIS,

AD

MAXIMILIANVM, DEI
GRATIA ROMANORVM, BO-
HEMIÆ ET HVNGARIÆ RE-
GEM SAPIENTISSIMVM.

A V T T A C E A T,

QVI NON INTELLIGIT.

A V T D I S C A T.

De rore cæli, & pinguedine terræ, det tibi Deus.
Genes. cap. 27.

FRANCOFVRTI
Apud Ioannem Wechelum & Petrum
Fischerum consortes,

M D X C I.

INCLYTI REGIS
 MAXIMILIANI EX-
 CELLENTISSIMÆ MAIESTA-
 TI IOANNES DEE, LONDI-
 nensis Imperium optat Feli-
 cissimum.

QUÆ duæ causæ, meæ conditio-
 nis Hominem, REGEM tan-
 tum, tam exiguo donare Mu-
 nere, animare possunt, hæc ambæ, nunc, me
 ad hoc faciendum impulere. Beneuolen-
 tia nimirum erga vestram Maiestatem
 mea maxima: & Muneris ipsius, licet
 parui, tum Raritas magna, tum Boni-
 tas haud aspernanda. Beneuolentiã vo-
 bis excitauere & conciliauere sempiter-
 nam; Vestræ admirandæ Virtutes: Quæ
 tantæ sunt, ut, qui illas oculata non per-
 spexerint fide, aliis quidem, vel medio-
 criter credant, Rarissima, de eisdem, li-

cet verissima, narrantibus. Sed qui easdem diligenter accuratiusq; sunt Contemplati Præsentes: Orationis, se, Dictionisque maxima laboraturos Inopia ac paupertate fatebuntur; quam primū Oratoriè in earundem omnem se diffundere cupiant Amplitudinem. Huiusce rei causas, Ego, proximè iam præterito Septembri, in Hungarici vestri Regni Posonio, aliquam trahens moram, luculentissimas, easque variis exploratas modis, oculatus cognoui Testis.

De Muneris autem (mole quidem ipsa exigui) quod dicerem Raritate, verbis, quàm fieri possit, paucissimis; Mihi, Mentis indaganti conamine toto, Occurrit Humanæ vitæ Duplex, inq; diuersas sententias, Cursus (quorum alterum ingrediuntur Plerique omnes) istac considerandus ratione. Quam primū, Infantia confecto curriculo, Pueritiæque: Adolescentū iam, Quod vitæ de-

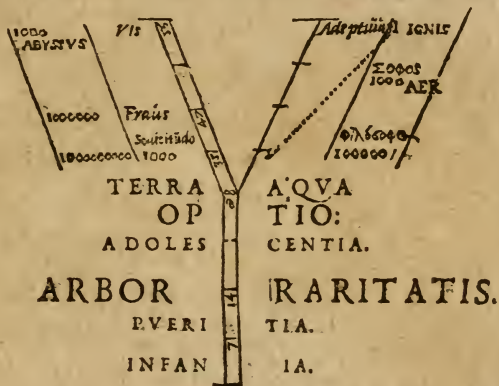
inceps ingredientur genus; Animum torquere incipiat Optio: Tunc, in ancipitis Judicii aliquantulum hæsitantes, Biuiο: Statuunt tandem: Vel (Veritatis Hij quidem & virtutis Capti Amore) ad Philosophandum, toto reliquo vitæ spacio, nervos contendendos omnes: Vel, (Illi certè, Mundanis irretiti Illecebris: aut Diuitiarum flagrantes Cupiditate) delicatam Quæstuosamve vitam ducere, modis sollicitè laborandum omnibus. Et Istorū, Mille, profectò vel facillimè inuenias: Vbi florum (sincerius scilicet qui Philosophiæ operam nauant) vix Vnum monstrare queas: Qui ipsa Physicæ, saltem prima veraque, degustarit fundamenta. At, Qui Cælestium virium & Actionum: Rerum aliarū Ortus, Status, Obitusque, fuerit penitus pleniusq; perscrutatus Caussas: ne eorum quidem, qui se totos ad sapientiæ studia conuertere, Millesimum, in medium adfer-

re, Resp. Literaria potest. Quid ergo, Qui, istis difficultatibus, superatis omnibus, ad supercaelestium Virtutum, Metaphysicarumq; Influentiarum Speculationem & comprehensionem Aspirarit, VBI HVNC, in toto Terrarum Orbe (nostris istis deploratissimis Temporibus) Magnanimum, vel VNVM, esse sperabimus HEROA? Cum iuxta prioris nostræ (haud temere receptæ) MILESIMÆ Proportionis Progressū: EXCENTVM SINCERE PHILOSOPHANTIVM MYRIADIBVS: AT EX PROMISCVÆ HOMINVM SORTIS, CENTVM MYRIADV MILLISE, HVNC VNICVM FELICISSIMUM FOETVM EXPECTARE DEBE MV S. Cuius sic demonstrata RARITATIS HIEROGLYPHICVM Typum, ad Pythagoricam (dictam) appingemus litteram. Vbi, vestræ Excellentie attentius intuenti, maiora sese (Consideranda)

offerre

offerre videbuntur, *Mysteria: ex nostris
hoc modo descripta COSMOPOLI-
TICIS Theorijs.*

ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ.

*In quo nunc Triplicis istius (Philo-
sophica) explicata Raritatis Gradu (Cle-
mentissime REX) Optarem quidem hoc
meum Esse, Censeriq; Munus: Vel Ipse,
qui artium Maximarum, Rerumq; Se-
cretissimarum cognitione Excellis &
abundas, facili possis assequi coniectura.*

1. *At in Infimo, primoque Philosophandi genere, statuere: non id à me arroganter esse factum existimo. Et si ab humo, altius interdū videatur Caput leuare velle: Ex eodem ergo et BONITATIS Gradu, fructus vberes, de isto meo Sperandos Munere, Vestræ Celsitudini polliceri, audeo. Et, hac quoque Raritate præditum est, hoc nostrū Munus. Quod eo genere Scribendi, usque ad extremum Orationis filū, contextum est, quo, nunquam, ad hodiernum usq; diem, aliquod fuisse absolutum Opus, vel auditione accipere potui, vel ex maiorum intelligere Monumentis.*
3. *Hieroglyphicum etiam licet appellem, subesse tamen & Lumen & Robur quasi Mathematicum, Qui penitus examinaret, fatebitur: Quod in tam Raris factitare rebus satis esse Rarum liquet.*
4. *An non hoc Rarum, quæso, Astronomicos Vulgares Planetarum Characteres,*

(ex Mortuis aut Mutis, aut saltem quasi Barbaris ad hanc horam Notis;) Iam, Vita imbui Immortali: & in omni Lingua & Natione, proprias suas eloquentissime explicare posse vires? Cui etiã accedit & istud valde Rarum: Externa eorundẽ Corpora, ad mysticas iam suas (optimis Argumentis Hieroglyphicis) esse reuocata, restitutaue Symmetrias. Quasi, veleadẽ fuissent olim, apud Sæclum prius: vel tales fore nostri Optassent Maiores. In Eclipticæ Dodecateriorum Notis, quã nouo, feliciq; idem præstare tentauerimus successu, & id videre Vt est Rarum, ita nouum prorsus. Et hæc omnia in Vnico, eoque MERCVRII, Characterẽ Hieroglyphico (Acumine quodam præmunito) includi, est omnino Rarissimum. Vere ergo, Ille, nobis totius Astronomiæ Restitutor & Instaurator nominari potest: & nostri IEHOVÆ in hoc genere Nuncius, ut

5.

6.

7.

*Sacrā hanc Scriptionis Artem, uel NO-
VAM Conderemus Primi : uel extin-
ctam prorsus, & ex omni hominū Me-
moriam deletā, eius Reuocaremus Moni-
tis. Idque, à nobis, hoc est factum modo,
ut placidissime, & quasi sua sponte, Hi-
eroglyphicæ illæ interpretationes omnes,
se in medio ponant : Violentum nil, uel
Improprium quasi per totum uideri O-
pusculum potest.*

8. *Et hæc, Ita, LONDINENSI no-
stro HERMETIS SIGILLO (ad
sempiternam Hominum memoriā) Con-
signari; Ut, in eodē, ne Superfluum Pun-
ctū Vnū; & ad hæc quæ diximus signifi-
canda, (longeque maiora) ne unum defi-
ciat Punctum; Omnes cogentur, maxi-
me fateri Rarum. At præ cæteris, Illi,
qui in Philosophiæ Sapientiæque pro-
fundioribus Disquisitionibus, Nomen
possunt profiteri suum. Sic enim Testi-*

ficabuntur Grammatici: dum rationes
 esse reddendas, de Literarum formis, Si-
 tu, Locis in Ordine Alphabetario, Ne-
 xibus variis, Valore Numerali, aliisq;
 plurimis (quæ circa Trium Linguarum
 Alphabetaria Primaria considerari debent)
 hic admoneri se videbunt. Vt & alias, tã
 Rarũ esse Grāmaticũ, Qui Grāmaticã,
 V N A M esse Scientiam, ab V N O di-
 scendam Homine, exacte defendere pos-
 sit: Quam Illum, quem Supra in Terris
 demonstrauius Rarissimum: Apolo-
 getice, olim disseruius. Sed tanta de hijs
 mihi constant Mysteria, quæ solidissima
 habent (tum istius Artis Grammaticæ:
 tum eorum quæ eiusdem eruantur au-
 xilio Mysteriorum) in Sacrosanctis
 D E I O M N I P O T E N T I S
 Scripturis, iacta Fundamenta; quan-
 ta nec Libro explicare magno queam;
 nec Locus iste, iam requirere videtur.

Anno
 1557.
 In Spec-
 culo V-
 nitatis,
 siue
 Apolo-
 gia pro
 Roge-
 ro Ba-
 chone
 Anglo.

Neq; mireris, O Romanorum Rex inclyte; Me, Alphabetariã Literaturam, magna continere Mystéria, nunc obiter referre: Cum IPSE, qui omnium Mysteriorum Author est SOLVS, ad Primam & Vltimam, SEIPSVM Comparauit Literã. (Quod nõ in Græca solum esse intelligendum Lingua: sed tum in Hebræa, tum in Latina, variis, ex arte ista, demonstrari potest viis.) O, Quanta, tum, debeant esse, Intermediarum Mystéria? Et nõ est mirum, hoc, in literis sic constare: cum & Visibilia & INVISIBILIA omnia: Manifesta, & Occultissima (Natura vel Arte) ab ipso Deo emanãtia, ad eius BONITATEM, SAPIENTIAM & POTENTIAM, prædicandam, celebrãdamq; à nobis, diligentissima Indagine sunt perlustranda. Jnde, excusatione omni carere HV-MANVM GENVS, docebat Paulus: Etiam si, nullum aliud de hijs habe-

Ad Rõ.
cap. 1.

ret Scriptũ Monimentum; Quam, quod
ex CREATIONE, ipso Digito DEI,
in omnibus est exaratum Creaturis. At,
hoc nunc non ago, Curiosius, vt ista ab
omnibus requirere velim Grammaticis:
Sed ipsos, Qui Rerũ abdita eruere My-
steria Laborant: cum, Testes facere nos,
RARVM quoddam in hoc Genere, (ex
nostra MONADE) demonstrasse Ex-
emplum: tum Amice admonere; Primas,
Mysticasq;, Hebræorum, Græcorũ, &
Latinorum literas: à Deo solo profectas,
& Mortalibus Traditas. (Quicquid
humana iactare solet Arrogantia) Ea-
rumque omniũ Figuras, ex Punctis, Re-
ctis Lineis & Circulorum peripheriis,
(mirabili Sapientissimoq; dispositis Ar-
tificio) prodixisse. Et licet, omnem Mosa-
icæ Legis sensum, vsq; ad Iodim & A-
picum Impletionem omnium, considerã-
dũ esse, nos docuit æterna Cælestis nostri
Patris Sapientia: quasi in IOD & Chi-

Matth.
cap. 5.

reck (ex quibus omnes Hebræorum Literæ, Vocalesque consurgunt) ultima Cōsiderationis Legalis, facta Analyſi: Nobis tamen non eſt id Contrarium, VNITATE APICIS CHIREK, IM-
MOTA MANENTE: TRINITATEM MONADVM CONSVBSTANTIALIVM, INVNITATE IPSIVS IOD, CONSPICVAM, Amplectentibus: Ex RECTA DESCENDENTE LINEA VNA ET DIVERSIS PERIPHERIÆ PARTIBVS DVABVS, CONFIRMATAM. Vnde ſatis enucleate, eodem labore detegimus: Primos Homines, tam Stupendam Hebraicarum Literarum & Nekudoht Fabricam, ex tam Myſticis condere Principiis, ſine Præſentiſſimo Diuini Numinis Afflatu, non Potuiſſe. Quæ etiam ſi, Minima eorum ſunt, quæ vulgarium Grammaticorum ponderentur Iudiciis: Dum tamen, quo ſeſe ad omnẽ Literarum & Nekudoht Generationem, & quam mirabili ac-

commodent Artificio, apte à Sapien-
ribus considerantur, Maxima, perplu-
raque (absolutissima Anagogia) illos
edocent Myſteria. Sed dimiſſis, hoc
modo, Literarum iſtis, & Lingua
Philosophis; MATHEMATICOS
meos, Raritatis iſtius noſtri Muneris,
adducam ſinceriſſimos Teſtes. A-
RITHMETICVS, (non dico, LO-
GISTA) an non mirabitur, Numeros
ſuos, quos à rebus Corporatis Abſtra-
ctos, & ſenſibilibus omnibus liberos;
in Dianæas recondebat reſſibus; ibi-
que, Mentis variis tractabat Actio-
nibus: Eoſdem, hic, in noſtro Opere,
tamquam Concretos & Corporeos o-
ſtendi, fierique: & eorundem Animas,
Formalesq; vitas, ab eis, in noſtros ſecer-
ni uſus? An nō maxime mirabitur, Tā-
tum videre MONADIS Fætum: cui
nec ulla Monas Alia, vel Numerus

1.

2.

3.

additione accedit : Nec extrinsece ad ipsam Multiplicandam adhiberi potest? An nō admiratione afficietur maxima; in Rei & Census Subtilissima Generalique Regula: VNIVS REI, tanquā Chaos, propositæ, (ad omne dissoluendū Arithmetiçū Dubium, habilis) CENSVM ipsum, & valorē, siue Æstimationem (Potentiæ in ipsa RE Latētis) Hic Primo semper Examine, DENARIO explicari Numero? Accuratis Diuisionis & Equationis operibus (vel ut illa Ars præscribit) mediantibus prius? GEOMETRA (mi Rex) sibi de Artis suæ vix satis plene constare Principiis (quod valde mirum est) incipiet hesitare: cum, hic, in Secreto, murmurari, Innuique intelliget: QVADRATO, CIRCVLARE, omnino Æquale, huius MONADIS Hieroglyphicæ Mystério dari. Archimedisque dictos SVDORES, hic, excellentissimo cōpensari posse Fru-

Et: licet tentatum haud fuerit ipse affectus Problema. In Magnis Voluisse Sat est. *MUSICVS*, quo stupore Ille possit iure affici meritissimo: cum sine Motu & Sono, Inexplicabiles, Caelestesque hic Intelliget *HARMONIAS*? Et *ASTRONOMVS*, an non perpeſsi ſub Dio Algoris, vigiliarum & laborũ pœnitebit ſe maxime, Cum, hic, ſine Aeris ulla perferenda Iniuria: Sub tecto, Clausis undique fenestris Oſtiisq;, ad quodcunque datum Tempus, Caeleſtium Corporum Periphoras, oculis exactiſſime queat obſervare? Et hoc quidẽ, ſine Mechanicis ullis, ex Ligno vel Orichalco confectis Instrumentis? Et *PERSPECTIVVS*, ſui ingenii Stupiditatem condemnabit: Qui, ut iuxta Parabolice Coni Sectionis Lineam (apte in gyrum circumactam) Speculum efficeret, modis laborarit omnibus: quo propositam quamcumque (igni obnoxiam)

- Materiam, incredibili ex Radiis Solaribus vexaret Calore: Cum, hic, ex Tetrahedri Sectione Trigonica, Linea exhibeatur; ex cuius Forma Circulata, fieri potest Speculum; Quod, (vel Nubibus Soli subductis) quoscunq; Lapides, Vel Metallum quodcumq; in Impalpabiles quasi, vi Caloris (verissime maxima) redigere potest Pulveres. Et, qui*
7. *PONDERVM subtili Speculationi toto vitæ Tempore insudarit: Quam bene, suos ille collocatos esse Labores, sumptusque iudicabit: Cum, hic, Elementum Terræ supra Aquam natare posse, certissima experientia, MONADIS nostræ*
8. *docebit Magisterium? Haud secus, Qui Rationes PLENI & VACVI (argumentum usque ab ipsis Philosophiæ Incunabulis controuersum) diligentissime ventilarunt: Videruntque, ea Lege, & Naturæ (quasi Indissolubili) vinculo, (à Deo Optimo Max.) coordinatas,*

connexas, & Copulatas Elementorum
 proximorum esse Superficies: Vt in Igne,
 Aere & Aqua, sursum deorsum, Hor-
 sum Illorsum, (ex eorum animi sententia)
 ducendis impellendisve; hominibus Mi-
 randa confidentissime ostendere possint
 (Variis & illi quidem Inuentis Reip.
 sunt utiles: Vt Hydraulicorum totum
 Artificium monstrat, & reliqua He-
 ronis Thaumopœtica; ut nunc placet
 illa nominare.) At, quod Terræ Ele- “
 mentum, Sursum, in Ignem, per Aquā, “
 ulla Machina exantlare possit: Nul- “
 lus ex illa Professione, sibi vendicabit. “
 Nostræ tamen MONADIS Theoriæ,
 fieri id posse, demonstrant. O Sapien-
 tissime Rex, Ista in Mentis vestræ, Me-
 moriaq; reponatis Thesauris Secretissi-
 mis. Ad CABALISTAM iam venio He- 9.
 braëum: Qui, ubi suam (sic dictā) Geome-
 triā, Notariacon, & Tzyrugh (Artis
 suæ tres quasi præcipuas Claves) extra

*Sanctæ, Nuncupatæ Linguae exerceri
 fines videbit: Immo undique (ex ob-
 uis quibusque, visibilibus & Inuisibili-
 bus) huius, (à Deo) Receptæ Traditio-
 nis Mysticæ Notas, Characteresq; cor-
 rogari; Vel, hanc quoque Artem, tum,
 vocabit SANCTAM: (veritate coa-
 ctus; si Intelligat) Vel, non Iudæorum,
 tantum; Sed omnium Gentium, Natio-
 num & Linguarum, sine προσωπεύς,
 Eundem esse DEVM Beneuolentissi-
 mum fatebitur: Nullumque Mortalem
 se Excusare posse, de Sanctæ huius no-
 stræ Linguae Imperitia. Quam, in nostris
 ad Parisienses Aphorismis, REALEM
 nominavi CABALAM, siue Τὸ ὄντες:
 Ut illam vulgarem alteram; Cabalisti-
 cam nomino GRAMMATICAM
 siue Τὸ λεγόμεν; quæ notissimis Literis,
 ab Homine Scriptibilibus, insistit. Hæc
 autem, quæ Creationis nobis est Nata
 Lege, (ut Paulus innuit) REALIS*

CABALA GRAMMATICA quoque quædam Diuinior est: cum Artium ista sit Inuentrix Nouarum, & Abstrusissimarum fidelissima Explicatrix: Vt hoc nostro alij tentare Exemplo, de cetero, possint. Non exhorresces, bene scio, (O R E X) Licet iam, in vestra Regia Præsentia, M A G I C A M hanc proponere audeam Parabolam. Terreste quoddam Corpus, M O N A s hac nostra Hieroglyphica, in Centro Centri, Latens, possidet: Quod, Quasi ACTVANDVM diuina Potentia, sine Verbis, ipsa docet: Cui iam ACTVATO, Lunaris & Solaris est (Matrimonio perpetuo) C O P V L A N D A, Influentia Gonetica: Licet, ante, in Cælo vel alibi, fuere ab E O D E M Corpore S E P A R A T I S S I M Æ. Hac (Dei Nutu) facta Gamaaa, (Quam, Parisiensibus, sum Τῆς γαμῆς γάμος interpretatus: id est, Matrimonii Terram: siue Influentialis

Coniugii, Terreſtre Signum) Super ſuã
 Natiuam Terrã, Eadem, ulterius Nu-
 triri non poteſt, vel Irrigari, quam ad
QVARTAM magnam vereq; Me-
 taphyſicam Revolutionem Completam.
 Quo finito Progreſſu: Qui aluit, in *ME-*
TAMORPHOSIN, Primus Ipſe a-
 bibit: Rariſſimeque, poſt, Mortalium
 conſpicietur oculis. Hac, O Rex Opti-
 me, Vera eſt, toties decantata (& ſine
 Scelere) *MAGORVM INVISIBILI-*
TAS: Quæ (ut Poſteri omnes fatebun-
 tur & Magi) noſtræ eſt *MONADIS*
 11. conceſſa Theoriis. Expertiſſimus *ME-*
DICVS, etiam ex iisdem, facillime Hip-
 pocratis Myſticam aſſequetur volunta-
 tem. Sciet enim, *QVID, CVI, AD-*
DENDVM ET AVFERENDVM
 ſit: ut, ipſam Artem ſub maximo *MO-*
NADIS noſtræ Compendio, & *ME-*
DICINAM ipſam contineri, Lubens
 deinde fateri Velit. *BERYLLISTI-*

Lib. De
 Flatib.

CVS,

12.

*CVS, hîc, in Lamina CrySTALLINA omnia
quæ sub Cælo LVNÆ, in Terra vel A-
quis versantur, exactissimè videre po-
test: & in Carbunculo siue 𐤀𐤓𐤏𐤃 Lapi-
de, Aëream omnem & Igneam Regio-
nem explorabit. Et, si VOARCHA-
DV MICO, nostræ Hieroglyphicæ MO-
NADIS, Theoria vigesima prima, satis-
faciat; Ipsique, VOARHBETH ADV-
MOTH, Speculandum ministret: Ad
Indos vel Americanos, non illi esse Philoso-
phandi gratia, peregrinandū, fatebitur.*

13.

*Deniq; de ADEPTIVO genere
(quicquid vel ARIOTON Ars sub-
ministrare, vel polliceri possit; vel vigin-
ti Annorum maximi Hermetis labores
sunt assecuti) licet ad Parisienses, sua
MONADE peculiari (Anagogica Apo-
dixi illustratū) aliàs scripserimus: Vestra
tamē Maiestati Regiæ constāter asserim⁹,
ID OMNE, Analogico nostræ MONA-
DIS Hieroglyphicæ Opere, ita ad vintū*

14.

Anno
1562.

exprimi; ut Similius aliud Exemplum, humano generi nō posset proponi. Quod, in seipsum, dupliciter, traducere debet: Ipsum, Scilicet, Dignificatum Glutire Opus: & Operis fmitari Dignificationem.

Nunc Satis à me; (Imo vereor si hæc hominum audiret Vulgus, ne plus satis;) de Raritate nostri huiusce Muneris Theoretici, esse dictum (Triplicis Inclyte Diadematis honore) Concedas Rex O Maximiliane: Eisdemque limitibus, eiusdē definiri Bonitatem. Satis ergo sit, (Regnum omnium Decus singulare) hoc nostrum Munus, Dum, tam esse Rarū demonstrauerimus diligentius, Neminem tamen (licet Inuidiæ Linguae Petulantia Maledicentissimum quidem) Auem esse Æsopicam musitare posse. Tātum profecto abesse, ut iuste, illius Indignitatem ferat Calumniæ; Modestissimi omnes Sapientissimique fatebuntur

Philo

Philosophi: quod non dedignabuntur Illi quidem, una mecū, Laudes & Honorem illi Phænici accingere, ex cuius Solius Misericordiæ Alis, Rarissimas istas omnes cum Timore & Amore extraxerimus Theoreticas Plumas: contra nostram per Adamum introductam Nuditatem: Ut eisdem, Ignorantiæ asperimis quibusdam frigoribus, multo resisteremus alacriores: & Errorum Turpitudinem, à Philosophantium tegeremus oculis; Honestæ VERITATIS studiosissimi. Et quamvis Autoritate aliqua humana, nullo modo, hic sumus freti; Sicuti tamē, Antiquissimi alicuius Philosophi, opportune poterat nostro illustrari Lumine, aliquot notabile dictum vel Scriptū; ibi, illud amice nostris exhibere Posteris, non recusauimus. Veluti in Hermetis, Ostanis, Pythagoræ, Democriti, & Anaxagoræ quibusdam Mysteriis: in quæ, ex nostris Hieroglyphi-

cis descendimus Demonstrationibus, non
tanquam ab illis, fidem emendicantes in
istis. Et istam tantam Raritatem, ita,
ubiq; coniuncta Comitatur Bonitas: ut
Nihil, vel aperte vel rectè, in hoc libello
à nobis esse positum, PROTESTEMUR,
quod non Idem Honestum, sincerum, Di-
gnitati Humanæ aptum sit: Pietatis per-
fectissimæ, Religionisq; veræ studio Vti-
lissimum. Et ut OPOTOMEIN certe,
in tam arduis Mysteriis non potest, nisi
Ille, Quî, eorum perspectissimam habet
omnem Amplitudinem: Sic Nemo citi-
us Infantiam suam, Malitiam, vel Ar-
rogantiam proderet, quàm Ille, Qui, quic-
quam eorum quæ hîc Vestræ Sapientiæ
Commendauimus, vel tanquam Impium
Condemnare, vel tanquam friuolum Re-
iicere auderet. Cuius rei, cum nullum,
vel Iudicio Acutior; vel Vsu Exper-
tior; vel Auctoritate Potentior;
vel Sinceritate Fidelior; adducere

quis

quis possit Testem, quàm Summus Ille
Regum Rex Omnipotens, Regem fece-
rit *MAXIMILIANVM*: Erit ergo
mihi Vestra Augusta Maiestas instar
aliorum Omnium: Cui, hæc nostra, Pro-
bata esse, haberi que Rata; non solum,
Triobolarium multorum obturabit ora
Grammaticastrorum: Sed etiam multo-
rum Philosophantium eriget animos: vel
humiliam, propter tantorum Mysterio-
rum proclamatam Incertitudinem, Ia-
centes. Vel propter Rerum Raritatem,
Imperatorum Superba timentes Iudi-
cia. Qui Bona cum Malis (temere,
promiscueque, ex nominis sola Similitu-
dine,) condemnare solent Studia. Cum
maxime deplorando (interdum) Opti-
morum librorum interitu. Quorum v-
trumque, Reipublicæ Christianæ, plu-
rimum, variis temporibus, attulisse
detrimenti, clarissime constare po-
test. Apto nimirum ad tam

magna tractanda Capeffendaq; Inge-
nio, vel priori ratione perterrefacto: vel
iam, quidem, cum Progressus haud me-
diocres fecerit, Rustice eiusdem & Su-
perbe, ab Imperitis Iudicibus, uniuerso
tam nobili tamque diuino *Mysteriorū*
condemnato studio. At alterius est loci,
singulis Scientiis Honestis, suas compa-
rare æmulas: falsas illas quidem, *Vmbra-*
tiles, *Odiosas*, *Molestas*, *Hominumque*
Societati Inutiles. Quas Solas, & ea ra-
tione qua vulgares captant homines &
exercent: non *Vulgari* solum sed sapien-
tissimi cuiusq; Iudicio explodendas, con-
demnandasque, & fatemur; & ita di-
ligentissime fieri, nos quoque, suademus.
Sed, Qui, *CORPORA* illa, vel *Esse*
nesciant, vel *Vbi*, vel *Qualia* sint; Quo-
rum istæ tenuissimæ sūt *Vmbra* Quo-
modo, Illi, *Hominum* non *Vulgarium*,
non *Vulgaria* condemnare *Studia*, vel
audent, vel saltem *Iure* possunt? FIAT

IUSTITIA. Vnicuiq; Quod Suum est, sic, tribuatur, in istis Vulgaribus Sciolis, Artium Magnarum Vmbra non sectantibus solum, sed easdem etiam sceleratissime emementibus adulterantibusque: Nugas, Errorum, omnemque adscribamus Impietatem: At in Bonis Solidisq; studiis Proiectiorib. & honestis moribus tum confirmatis, tum sua integritate Clarissimis: Vel, Vim (ob leuem Vulgi Calumniam) inferre: Vel eorum in Odium vocare nomen, studiaque: vel in discrimen, Vitam: non solum inhumanum id mihi (O R E X) Sed Iniustum & quasi Impium videtur. Nam, ut Corporum quorumcunque, omnes ubicunque Vmbrae, COMMUNES cum ipsis Corporib. TERMINOS habent: (Quod Mathematicis est notissimum) Eodem modo, & hic, Phrases Loquendi, scribendique: Vmbrae, Verisq; ipsis corporibus, Communes esse, Per-

Luc. c.
8.

mittunt SOPHI. Vbi, Imperiti, Temerarii, & præsumptuosi Simiæ, VMBRAS Captant solas, nudas, & Inanes: Dum Ipsi Sapientiores Philosophi, CORPORVM Solida fruuntur Doctrina & fructu gratissimo. Sicq; vere, Illud, usu venire videmus: Vt Illis, Id quod habere se putabant, (umbratile,) tanquam non Solidum & Sincerum, ex manibus eripiatur, iustissime: & Corpora tractantibus, Vmbrarum omnis sit concessa honesta legitimaq; Comprehensio & Cognitio. ΟΡΘΟΤΟΜΕΙΝ igitur oportet, (O Rex,) inter VMBRAM & CORPVS: & utriusq; distinguere fines, vires, & usus, IVSTITIÆ Ille est Gladius, Regius, Imperatoriusq; cuius, ut alia multa, ita, & hoc, est præstare Diuinum Munus. Et Arte profecto quadam, interdum, Ipsi Sophi, VMBRATILES figuras, intra ipsorum Corporum Sinuosos anfractus libenter admit-

tunt:

tunt: ne *Asinis in Hesperidum Hortos*, ruditer irruentibus, electissima præbeantur *Lactucæ*, cum illis sufficiant *Cardui*. Ignosces mihi O Rex, *Mundum*, de *Iniustitia* (ex Christi *Auctoritate*) arguenti. Neque hæc, ullo modo, hoc loco, hiis *Temporibus*, *Tua* præsertim commemorata *Sapientia*, *Parerga* censeri volo: immo ne *Superflua* quidem. Atque hæc hæctenus. Hunc ergo meum *MONADIS HIEROGLYPHICÆ Fætum* (Conceptione quidem *Londinensem*, Natiuitate vero *Antwerpiensem*) *Vestra Serenissimæ Maiestati*, humillimè Offero: Obnixè à vobis contendens: ut eiusdem non *De-dignemini*, nunc quidem, fieri *Com-pater*: post verò, cùm erit & ætate grandior, & fide sua *Comēdabilior*, in vestra semper vobis ut seruire possit præsentia. Pro vestro, deinceps Ego eundem haberi

volo, O Clementissime REX: Qui, ut
 mihi visus es toto partus Tempore Blä-
 disimo Aspectu, ante oculos versari me-
 os: ita, ea ratione, facilem mihi expedi-
 tumque huius in Lucem editionis, Labo-
 rem fecisti. Nam quem Annos prius
 continuos^a Septem, Mente gestavi mea,
 eundē, incredibili vestra ad tantū inter-
 uallū, Virtute Magnetica, duodecim so-
 lū Dierū spacio, in hanc cōmunem Aurā
 placidissime sum Enixus. Quod, Felix,
 Faustumque esse, tum vestræ Augustæ
 Celsitudini, tum ardentissimis meis sin-
 cerissimæ veritatis studiis, Concedat Il-
 la Sacrosancta TRINITAS, Quæ in MO-
 NADIS Ineffabilis, Omnipotentia,
 ante omnia Secula, fundata,) viuit re-
 gnatque Sempiterna: Cui Soli, omnis
 Laus, Honor, Virtus & Gloria, ab o-
 mni semper exhibeatur, decanteturque
 Creatura. AMEN.

a Vrap
 paretin
 Apho-
 rismis
 nostris
 Propæ-
 deu-
 mati-
 cis, im-
 pressis
 Londi-
 ni, An.
 1558. ex
 Aph.
 52.

Antwerpiæ, Anno 1564. Ianuarii, 29.

TYPOGRAPHO

GVLIELMO SILVIO

AMICO SVO SINGVLARI,

Ioannes Dee Londinensis

S. D. P.

VIDES Amice mi, Optime
 Gulielme, Quam unice
 charas, Preclarissimas habeam,
 Illustrissimi Regis MAXIMI-
 LIANI Virtutes: Cui ex Cordis
 mei Scriniis, Rara, excellentissi-
 maque communico Arcana: Ea-
 que ratione, illi communicanda
 Curaui, ut etiã Plures per Ter-
 rarum orbem (tum in eius Hono-
 rem, propter eximias suas, Regi-
 asque virtutes: tum ut Alii ex il-
 lo Sibi exemplum capiant: qui &

Regis Sapientissime vacare Regnorū Gubernaculis: & Philosophorum tamen, Sophorumque Stupenda cumulate addiscere Mysteria potest) Plures, inquam, eisdem frui; Vestra Diligentia, & Fide queant. Duo igitur sunt, quæ mihi es orandus maxime: Unum, Ut ubique accuratam meam, in Literarum Varietate, Punctis, Lineis, Diagrammatibus, Schematibus, Numeris, aliisque, Imiteris, (quantum possis) Diligētiam: Ne, Idem Ipsum, quod Ego (DEI NVTV) peperire ex omni parte bene Formatum Corpus; Typographia Negligentia, vel Mutilum, vel Deforme prodeat in Lucem: indignum siquidem, Rege tanto, Indignum

vere

*vere Philosophantium Studiis,
& laboribus, quos in eo penitissi-
me, sapissimeque examinando,
collocare volunt, Maximis. Ca-
uere tamen satis, de isto, mihi Vi-
deor, Infortunio, dum te elegi,
Istius nouiter Nati Operis Pa-
rentem Typographicum: qui o-
mnibus modis, nitidum, suisque
Bene Compositum Membris, tua
Curatura, emittere potes.*

*SECUNDVM, quod a te præ-
stari Optarem, haud est leue, id
quidem: Nimirum, Promiscuo
ut hominum generi, hosce, nullo
modo, in manus des Libellos. Non
quod illis ego hæc quidem, vel me-
liora, inuideam: Sed hoc inde ori-
turum mali Suspiciās: Non solum,
quod ex isto Labyrintho, Se, Mi-*

seri, nunquam extricare possunt:
(Ingenium interea, Incredibili-
bus Angentes modis pessimeque
suis prospicientes Rei familiaris
negociis) sed etiam, quod, Aliis
quoque, (illis inuium) vel, ingredi
suadebūt Iter: vel de eiusdē, velut
illis explorata, Certitudine, Sce-
leratissime ementientur; Impo-
stores, Hominumque Larvæ: Vel
Denique, talia DEI MAGNA-
LIA, Esse, Negare; Aut meam,
rabidissime accusare Sincerita-
tem audebunt: nunc tandem De-
sperabundi; Ut, primo, hec My-
steria, cum maxima Presumptio-
ne aggressi sunt Temerarii. At
in hoc tanti Momenti negotio, Si
te bene a multis iam annis novi
(vel propter amicitiam nostram:

vel

*vel Reip. Christianae Vtilitatem;
vel saltem propter Ipsius Sapien-
tissimi MAXIMILIANI He-
roicas Virtutes, quæ nihil Cõmu-
ne cum Hominum Vulgari ha-
bent Sorte) Cauebis, Spero, ne Fi-
dem tuam frustra requisivisse Vi-
dear. Cauebis tu quidem: &
per te, Honestissimi omnes
Librorum Mercato-
res. Valeas.*

Ex Museo nostro Antwerpiensi:
Anno 1564. Ianuarii 30.

MONAS HIEROGLYPHI-
CA IOANNIS DEE, LON-
DINENSIS,

*Mathematicè, Magicè, Cabalisticè,
Anagogiceque, explicata:*

AD

SAPIENTISSIMUM
ROMANORVM, BOHEMIÆ, ET
HUNGARIÆ
REGEM,
MAXIMILIANVM.

THEOREMA I.

DER Lineam rectam, Circu-
lumque, Prima, Simplicissi-
maque fuit Rerum, tum, non
existentium, tum in Naturæ laten-
tium Inuolucris, in Lucem Produ-
ctio, repræsentatioque.

THEO-

THEOREMA II.

AT nec sine recta, Circulus; nec sine Puncto, Recta artificiose fieri potest. Puncti proinde, Monadisq; ratione, Res, & esse cœperunt primo: Et quę peripheria sunt affectę, quantacumque fuerint) Centralis Puncti nullo modo carere possunt Ministerio. —

THEOREMA III.

MONADIS, Igitur, HIEROGLYPHICÆ Conspiciuū Centrale Punctum, TERRAM refert; circa quam, tum SOL tum LVNA, reliquique Planetæ suos conficiunt Cursus. Et in hoc munere, quia dignitatem SOL obtinet summam, ipsum, (per excellentiam,) Circulo notamus Integro, Centroque Visibili.

MONAS
HIERO-
GLYPHI-
CA.

THEOREMA III.

L Vnæ Hemicyclium, licet hîc, Solari sit Circulo quasi Superius Priusque: Tamen SOLEM tamquã Dominum, Regemque suum obseruat: eiusdem Forma ac vicinitate adeo gaudere videtur, vt & illum in Semidiametri æmuletur Magnitudine, (Vulgaribus apparente hominibus,) & ad eundem, semper suum conuertat Lumen: SOLARIBVS Q. ita tandem imbui Radiis appetat, vt in eundem quasi transformata, toto dispareat Cælo: donec aliquot post Diebus, omnino hac qua depinximus, appareat Corniculata figura.

THEOREMA V.

ET Lunari certe Semicirculo ad Solare complemētum perducto: Factum est Vespere & Mane Dies vnus. Sit ergo Primus, quo LVX est facta Philosophorum.

THEOREMA VI.

SOLEM, LVNAMQVE, Rectilineæ Cruci, inniti, hîc videmus. Quæ, tum TERNARIUM, tum QUATERNARIUM, apposite factis, ratione significare Hieroglyphica potest. TERNARIUM quidem: ex duabus Rectis, & Communi vtrisque, quasi Copulatio Puncto. QUATERNARIUM vero: ex 4. Rectis, includentibus 4. Angulos rectos. Singulis, bis, (ad hoc) repetitis; (Sicque, ibidem, secretissime, etiam OCTONARIUS, se offert; quem, dubito an nostri Predecessores, Magi, unquam conspexerint: Notabisq. maxime.) Primorum Patrum, & Sophorum TERNARIUS, Magicus, CORPORE SPIRITV, & ANIMA, constabat. Vnde, Manifestum hîc Primarium habemus SEPTENARIUM. Ex dua-

bus nimirum Rectis, ET Communi Puncto: Deinde ex 4. Rectis, A B Vno Puncto, sese, Separantibus.

THEOR. VII.

ELementis, extra suas Sedes naturales, dimotis: Suos ad easdem reditus, naturaliter, per Rectas facere lineas, Dislocatæ eorundem homogeneæ Partes, experientem docebunt: Absurdum igitur non erit, per 4. rectas, ab vnico Puncto, Individoque in Contrarias excurrentes partes, *QVATVOR ELEMENTORVM*, (in quæ Elementata, singula, tandem resolui possunt) innuere Mysterium. Hoc etiam notabis diligenter; Geometras docere, *LINEAM EX PVNCTI FLVXV*, produci: Nos hîc simili ratione, fieri moneamus: Dum Elementares nostræ Lineæ, ex *STILLÆ*, (tamquam Pun

cti, Physici) continuo Casu, (quasi FLVXV) in Mechanica nostra producantur Magia.

THEOR. VIII.

QVATERNARI, præterea Expansio Cabalistica, secundum vsitatę Numerationis Phrasin, (dum dicimus, Vnum, duo, tria, quatuor) DENARIUM, summatim exhibet. Vt & ipse Pythagoras dicere solebat: Nam 1. 2. 3. & 4. decem conficiunt. Non temere ergo, CRVX Rectilinea, (id est, Vigesima & Prima Romani Alphabeti litera) ex 4. fieri re-ctis iudicata, ad DENARIUM significandum, ab Antiquissimis Latinis Philosophis est assumpta. Locus etiam illi est ibidem definitus, Vbi TERNARIUS, vim suam per SEPTENARIUM ducens, illum statuit.

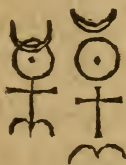
THEOR. IX.

HOc autem nostræ MONADIS, SOLI, LVNÆQVE, optime conuenire videbitur: cum eorundē per 4. Elementorum Magiam, Exactissima in suas Lineas fuerit facta SEPARATIO: Deindeque, per earundem Linearum Periphoras (Ad omnis enim datæ lineæ Magnitudinem, licet Circulum describere: per Geometriæ leges) Circularis, in Cōplemento SOLARI, fuerit facta CONIUNCTIO. Tunc enim latere non potest, quantum nostræ MONADIS, SOLI, LVNÆQVE, Crucis DENARIA inseruiat Proportio.

THEOR. X.

DOdecatemorii Arietis, omnibus est notissima, quæ est in Astromorum vsu (quasi Acioædes, Acuminataq; figura ista: Vt &

ab hoc cæli loco, Triplicitatis Igneę,
notari Exordium cōstat. At ignis er-
go ministerium (in huius Praxi M O-
NADIS) requiri significandum, Arie-
tis adiecimus Astronomicam notā.
Sicque breuiter, nostræ MONADIS,
vnā absolui-
mus Cōsidera-
tionem Hiero-
glyphicā: quā
sic volumus, v-
nico Contextu Hieroglyphico pro-
ferri.

LVNA.

SOL.

ELEMENTA.

IGNIS.

MONADIS ISTIVS, LVNA ET SOL,
SVA SEPARARI VOLVNT ELEMENTA, IN
QVIBVS DENARIA VIGEBIT PROPORTIO;
IDQVE IGNIS FIERI MINISTERIO.

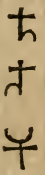
THEOR. XI.

ARietis Nota Mystica, ex duobus
Semicirculis, in cōmuni Puncto
connexis, constituta Æquinoctialis
Nycthemera loco aptissime assigna-

tur. Viginti enim & quatuor Horarum Tempus, Æquinoctii modo distributum, Secretissimas nostras denotat Proportiones. Nostras dico, respectu Terræ.

THEOR. XII.

ANtiquissimi Sapiētes Magi, quinque Planetarum, nobis tradidēre Notas Hieroglyphicas: Compositas quidem omnes, ex *L V N Æ* vel *S O L I S* Characteribus: cum Elementorum aut Arietis Hieroglyphico Signo. Veluti istas, quas hīc videtis figura-

 	Saturnus.			Mars.
	Iupiter.			Venus.
	Mercurius.			Mercurius.

tas. Quas singulas modo Hieroglyphico, ex nostris prius iactis Fundamentis, nō erit explicare difficile. At primū, de iis quæ Lunæ habent Characterem,

raſterem, nos nunc Paraphraſtice a-
 gemus: de Solaribus deinde. LVNARIS
 noſtra Natura, dum per Elemento-
 rum ſcientiam, circa noſtram ſemel
 reuoluta Terram, SATVRNVS myſti-
 ce dicebatur. Et eadẽ de cauſa, IOVIS
 quoq; habebat nomen: iſtamq; reti-
 nebat figurã ſecretiorẽ. Et Lunã, ter-
 tia elementatã vice, obſcurius ſic no-
 tabant. ☾ Quem, MERCVRIVM
 vocare ☿ ſolent. Qui, quam ſit
 LVNARIS, videtis. Iſtum, QVARTA
 Reuolutione produci, licet Quidam
 velint Sophi: noſtro Secreto propo-
 ſito tamen, non erit id contrarium;
 Modo Spiritus Puriffimus Magicus,
 loco Lune, τῆς λευκένσεως adminiſtrabit
 Opus; & ſua virtute Spiritualì, nobiſ-
 cum SOLVS, per Mediam quaſi Na-
 turalem diem ſine verbis, Hierogly-
 phice loquatur; in Puriffimam Sim-
 pliciffimamq;, a nobis præparatam

Terram, Geogamicas, istas 4. introducens, IMPRIMENSQUE figuras; vel illarum loco, illam alteram.

THEOR. XIII.

MARTIS ergo Character Mysticus, an non ex SOLIS & ARIETIS, Hieroglyphicis, est conflatus? elementalī (partim) interueniente Magisterio? Et VENERIS, quæso, an non ex SOLIS, & Elementorum Pleniorē Explicatione? Isti ergo Planetæ, SOLAREM respiciunt περιφορὰν, Opusque Ἀναζωπυρώσεως: In cuius progressu fit tandē Conspicius Mercurius ille alter: Prioris quidem Vterinus Frater. Lunari scilicet Solariq; Elementorum Cōpleta Magia, vt expressissime nobis ipse Hieroglyphicus loquitur Nun-

cius,

cius, modo in illum oculos defigere, auremque illi præbere attentiorẽ velimus. Et, (N V T V D E I,) iste est Philosophorum M E R C V R I V S, illẽ Celeberrimus M I C R O C O S M V S & A D A M. At Solebãt tamẽ Expertissimi Nonnulli, huius loco graduque S O L E M ipsum ponere. Quod nos hac nostra ætate non possumus præstare: nisi A N I M A M aliquam a C O R P O R E, arte Pyronomica Separatam, huic Operi *Χρυσοκορραλλίνω* præficeremus. Quod & factu est difficile: & propter Igneos, Sulphureosque quos secum adfert halitus, periculosissimum. Sed illa, certe, A N I M A, mira præstare poterit. Nimirum, tum ad L V N Æ, Discum, (Vel M E R C V R I I, saltem) L V C I F E R V M; Immo & P Y R O E N T A, Indissolubilibus Ligare vinculis. Tum Tertio (vt volunt) loco, (ad S E P T E N A R I V M nostrum Com-

TOTIVS
ASTRO-
NOMIAE
INFE-
RIORIS,
ANATO-
MIA MO-
NADICA,
PRINCI-
PALIS.

		4 ☾		
		3 ☾		
6 ♀	2 ♂	☿	7 ♂	5 ☿
		☉		
		7 ☉		

plendum Nu-
merum) SO-
LEM nobis
istum exhibe-
re PHILOSO-
PHORVM.
Istorum duo-
rum Theore-

matum ARCANIS, significandis;
Videte quam exacte, quam aperte,
nostræ MONADIS HIEROGLY-
PHICÆ, respondeat ANATOMIA
ista.

THEOREMA XIII.

EX SOLE & LVNA, totum hoc
pendere Magisterium iam clare
confirmatum est. Huius, etiam Ter-
maximus ille Hermes, nos olim ad-
monuit: Eius Patrem SOLEM, esse,
asserens: LVNAM autem, Matrem:
Nutriri vero Scimus in TERRA LE-
MNIA. Radiis nimirum LVNARI-

BVS & SOLARIBVS, Singularem
circa Eandem, exercentibus INFLU-
ENTIAM.

THEOR. XV.

SOLIS proinde LVNÆQVE cir-
ca Terram Labores, Philosophis
proponimus Considerandos. Huius
quidem, quo modo, dum in Ariete
versatur SOLARE Iubar: Ipsa tunc in
Proximo (scilicet Tauri) Signo, Lucis
nouam recipiat Dignitatem: EX-
ALTETVRQVE Supra innatas sibi
vires. Quam (præ aliis notabilem ma-
gis) LUMINARIUM, Vicinitatem,
Charactere quodam mystico expli-
cabant veteres: TAURI, insignito
Nomine. Quam, quidem, LVNÆ esse
EXALTATIONEM, usque ab ipsa
prima Hominum ætate (inter Astro-
nomorum Placita,) memoriæ esse
proditum, notissimum est. At intel-

ligunt Myſterium Illi ſoli, qui abſoluti euasere Myſteriorum Antiftites. Vt & ſimili ratione, VENERIS eſſe DOMVM, dixere TAVRVM: Caſti nimirum Prolificique CONIVGALIS AMORIS: Sic enim ἡ φύσις, τῇ φύσει τέπειται: Vt Magnus ille OSTANES in Secretiſſimis ſuis Recondidit Myſteriis.

2. SOLIS vero, qua ratione, Ipſe poſt Aliquas ſui Luminis, admiſſas Eclipſes; MARTIVM Robur accipit: & in eiſdem quoque DOMO (Noſtro ſcilicet Ariete) veluti in ſua Triumphare dicitur EXALTATIONE. Quæ ſecretiſſima Myſteria, noſtra etiam MONAS clariſſime, perfectiſſimeque demonſtrat: TAVRI quidē iſta quæ hīc eſt depicta Hieroglyphica figura: & illa MARTIS:

Taurus.

LVNAE EXALTATIO.

ELEMENTA.

Aries.

SOLIS EXALTATIO.

quam

quam 12. & 13. Theoremate adduximus: quæ SOLEM Rectam in ARIETEM tendentem, indicat. Ex præfenti autē Theoria, Alia nostræ MONADIS sese offert Anatomia Cabalistica: cuius ista est vera Artificiofaque explicatio. LUNÆ, SOLISQUE EXALTATIONES, MEDIANTE ELEMENTORVM SCIENTIA.

ANNOTATIO.

Duo hic maximopere notanda esse Censeo: unum, quod Tauri Hieroglyphica ista figura, nobis Græcorum Diphthogum α, exacte representet, Primæ Declinationis, Gignitiuam semper singularem Terminationem. Secundo, ex apta Metathesi Locali, dupliciter nobis ALPHA commonstrat: Circulo & Semicirculo Tangentibus solum, vel se mutuo (ut hic) secantibus.

THEOR. XVI.

IAm nobis de C R V C E , paucis , ad nostrum prepositum , est Philosophandum. C R V X nostra , licet ex duabus Rectis (vt diximus) & æqualibus illis quidem , confecta sit : non se mutuo tamen in æquales dissecant longitudines. Sed tum æquales , tum inæquales partes , in Mystica nostræ Crucis distributione , haberi voluimus. Innuentes , in Binarum ita sectarum potestate (eo quod æqualis sunt Magnitudinis) C R V C I S quoq; Æquilateræ , virtutem latere. Generalissime enim , C R V C E , ex æqualibus Rectis , fieri iussa ; æquali profecto linearum Decussatione , eam fieri debere , N A T V R Æ quædam requirit I V S T I T I A . Secundum cuius Iustitiæ Normã , de Æquilatera C R V C E (qualis est Latini Alphabeti litera vigesima prima) hæc quæ sequuntur ,

perpen-

perpendenda proponemus. CRUCIS, Rectilinearæ, Rectangulæ, & Æquilateræ, Si per commune sectionis punctum, & Cōtrapositos angulos, Recta vbicunque transire concipiat: Ex vtraque parte, sic transeuntis Rectæ, Crucis factæ partes, sunt omnino similes & æquales: Quarum figuræ, eadem sunt, cum illa Latini-
 norum litera, quæ Vocalium esse QUINTA, recepta est, & ad QVINARIUM denotandum apud Antiquissimos Latinorum Philosophos vltimatissima erat: Idque haud absurde ab illis esse factum Censeo; cum sit Denarii nostri, Conformis Medietas. Ex illius ergo figuræ, Sic duplicatæ (ex hac Hypo-
 thetica Crucis diuisione) prouenientis, ea ratione, qua QVINARIUM vtræque repræ-

sentant (licet erecta altera, Altera autem hic sit euerſa) Monemur, Radicum Quadratarum hic imitari Multiplicationem Quadratam: (quæ hic mirabiliter in NUMERVM CIRCVLAREM incidit, ſcilicet QVINARIVM) Vnde produci certo conſtat, VIGINTI & QVINQVE: (vt & ipſa littera, eſt vigefima: & vocalium Quinta.) Nunc vero alium ſitum ipſius CRVCIS æquilateræ conſiderabimus: iſtum nimirum: qui noſtræ MONADICÆ CRVCIS Situi eſt ſimilis: Similem autem hic fieri Crucis Diuiſionem bipartitam (vt ſupra) ſupponimus. Vnde alterius literæ, Latini Alphabeti, ſe monſtrat etiam geminata figura: erecta vna; euerſa, & auerſa, altera: Quæ (ex Latinorum vetuſtiſſima cõſuetudine) ad QVINQVAGINTA

repræ-

repræsentandum, in vsu est. Istud, inde mihi primo statutum videtur: Eo quod sit & illa quidem QVINARIÏ, Nota; ex nostro Crucis DENARIO, essentialiter desumpta: at eo situ Locatæ, quo, omnium Mysteriorum Maximi, ipsa Crux, est Consummatissima, Hieroglyphica Nota: Vnde DENARIÏ Potestatem, in sua QVINARIA Virtute COMPLECTENS, QVINQVAGENARIO NUMERO tanquam suo Partui, gratulatur. O, MI DEVS, QVANTA HÆC MYSTERIA? & Nomen illi, E L. Immo & hac ratione quoq;, ipsam Denariâ Crucis virtutem respicere videtur; quod Medio Loco, inter primam Alphabeti Literam, & ipsum Crucis Denarium sit constituta: & ab alterutra, ipsa sit, ordine, Decima. Et cum in CRUCE, duas eiusmodi integrales esse partes ostendimus (Numera-

lem nunc solum earundem vim Cōsiderantes) CENTENARIUM inde excrescere apertissimum est. At si, ex Quadratorum Lege, Mutuam patiantur Multiplicationem, Bis Mille, Quingenta nobis reddent: Qui huius QVADRATVS, ad prioris Circularis Numeri Quadratum, comparatus: & eidem Applicatus, etiam CENTENARIUM, denuo restituet: vt & ipsa CRVX, secundum Sui DENARII Potentiam, se explicans, CENTVRIO esse agnosceretur: Et tamen cum sit nisi Vnicus ipse CRVCIS Character: Vnum quoq; representat: Hic ergo (præter alia notatu dignissima) ab istis CRVCIS Theoriis, Numerare, & Progredi iam sumus edocti adhuc modum: Vnum, Decem, Centum. DENARIA sic nos euehente CRVCIS Proportione.

THEOR. XVII.

VT ex Sexto Theoremateliquère potest, in **CRVCE** nostra **QVATVOR** rectos considerari, angulos: Quorum unicuique, **QVINARI** attribueret significationem, præcedens doceret Theorema: Vno quidem locatis modo: At alterum obtinentibus Situm; Idem Theorema **QVINQVAGENARI** Numeri, fieri Hieroglyphicas Notas admittit: Ita, euidētissimum est, **CRVCEM DENARIVM** notare vulgariter: Tum in Latini Alphabeti ordine, literam esse vigesimam primam: (Vnde est factum, quod, **Sophi**, **Mecubales**, dicti, viginti vnum, per eandem Significabant Literam:) Denique, & Simplicissime considerari posse: vt Vna Nota, esse conspicitur; qualemcunq; & quantamcunque aliam habet testatē. Ex quibus omnibus, optima Demonstratione Cabalistica cōcludi

posse videmus: C R V C E M nostram, Mystis, D V C E N T A, Q V I N Q V A G I N T A D V O, mirabili Compēdio Significare posse. Q V A T E R enim Q V I N Q V E; Q V A T E R Q V I N Q V A G I N T A; D E C E M: V I G I N T I V N V M; & V N V M: D V C E N T A Q V I N Q V A G I N T A D V O efficiunt. Quem Numerum, duabus adhuc aliis rationibus: ex præmissis vt nos elicere possumus; ita Cabalisticis Tyronibus, eundem commēdamus eruendum: breuitati sic Studentes: Eiusdem tamen Magistralis Numeri, variā productionem artificiosam, Philosophorum dignam Iudicantes Consideratione. Nec vos, aliam, hîc, Mystagogiam Celabo, Memorabilem. C R V C E M nostram in duas alias literas, se Distribui Passam, Videntes: Si, vt Numeralem earundē virtutem quodam modo perpendimus prius, ita

vicissim

vicissim nunc ILLARVM VERBA-
 LEM VIM, CVM IPSA CRUCE, CON-
 FEREMVS, quod inde Oriatur LVX:
 VERBVM, Finale & Magistrale (ex
 illa TERNARII, in Vnitate Verbi,
 Conspiratione & consensu) cū sum-
 ma Admiratione, Intelligemus.

THEOR. XVIII.

EX duodecimo & decimotertio
 Theorematis nostris colligi
 potest, Cælestem Astronomiam,
 INFERIORIS esse quasi Parentem &
 Magistram. Suble-
 uatis ergo in Cælum
 oculis Cabalisticis (ex
 Prædictorum Myste-
 riorum Theorica Il-
 luminatis) talem ad-
 amussim nostrę Mo-
 NADIS, conspiciemus

ANATOMIAM: In NATVRÆ LVGINE,
 VITA QVÆ sese sic nobis semper o-

stendentem. Et suo pte N v T v, Secretissima huiusce Physicæ ANALY-
SE OS Myſteria, apertiffime detegē-
tem. O V I autem figuram, iſti C O-
ORDINATIONI adhibere: Cæleſtis
N v N C I I, dum Theoricos, Cæle-
ſtesque Geſtus, ſumus aliquando
Contemplati, fuimus edocti. O v A-
L E M enim, Ipſum, in Æthere, ſuo
Curfu Figurare Circuitionem, A-
ſtronomis eſt notiffimum. Et, cum
Dictum, Sapienti, Sat eſſe debeat: En
noſtras huius Cæleſtis Conſilii Inter-
pretationes (ſic Hieroglyphice pro-
poſitas :) prædictis omnino Conſen-
taneas. H I N C Moniti, diſcāt Miſer-
rimi Alchimiſtæ, ſuos agnoſcere Er-
rores varios: Quæ ſit Albuminis O-
VORVM AQVA: QVODEX VITEL-
LIS OLEV M. Quæ OVORVM CALX:
H I N C, Imperitiſſimi illi Impoſto-
res, cum illorum Deſperatione, In-
telli-

telligent: Aliaque his similia, perplura. Hic PROPORTIONATVM ANATVRA, FERETOTVM HABEMVS. Hoc illud est OVVM AQUILINVM, Quod SCARABEVS, olim dirupit propter INIVRIAM, quam Timidis Brutisque Hominibus, Illius AVIS Violentia & Cruelitas intulit: Licet ad Scarabei Antrum (Auxilii Implorandi Gratia) aliquibus confugiētibus, non inde tamē liberatis: Sed ipse solus Scarabeus, hāc sibi vindicandam INIVRIAM, modis omnibus, existimans: Vt erat alacri animo, Constantique voluntate paratus, ita ad id præstandū, nec Viribus carebat, nec Ingenio: Vnde variis Conatibus AQUILAM dum persequeretur Scarabeus: Subtilissima FIMI Arte vsus, Illius tandem (vel in Iouis Gremio depositum) OVVM, in TERRAM PRÆCIPITARI

adeoque DISRVMPI effecit. Et eadem, aliave ratione Aquilinam tandem totam Speciem, e Terris deluisset Scarabeus, nisi, (malum tātum Præcauens,) Iupiter effecisset: Quo Anni tempore, Aquilæ sua sollicitè curant OVA, Nulli vt circumuolent SCARABEI. Illis tamen Consularem, qui istius AVIS vexantur Crudelitate, ab ipsis Heliocantharis (qui ita certis Temporum Curriculis latitando viuunt) Vtilissimam artem discere: Quibus, iam licet non faciant ipsi, esset tamen longe gratissimum, suis INDICIIS & Signis, de suo Inimico, Vindictam sumi posse. Et hic (O Rex) non Æsopum conari me vt agam, Sed Oedipum, Faterentur, si adessent, Illi, quorum Mentes, ita de Naturæ Summis Fabulari Mysteriis, primo subiuit. Esse profecto quosdam noui qui SCARABEI AR-

TIFICIO, Si haberent DISSOLV-
TVM AQVILINVM OVVM, CAL-
CEM eiusdem, cum Albumine puro,
totoque TEMPERARENT primò.
Deinde illud TEMPERAMENTVM,
VITELLI liquore toto, artificioso
ordine, oblinirent: voluendo, reuol-
uendoque: Vt Scarabei suas conglo-
merant Pilas. Ita, magna fieret OVI
METAMORPHOSIS: Iam scilicet
disparēte,

& quasi in-
uoluto AL-
BUMINE
ipso (illis
multis ve-
luti Heli-
cis Reuo-
lutionibus

factis) in ipso VITELLINOSO LI-
QVORE. Cuius Artificii, tale Hiero-
glyphicum signum, NATVRÆ haud

displicebit Oeconomis. Sæculis prioribus, multum esse a grauissimis, & Antiquissimis celebratum Philosophis, tale Artificium, legimus: certissimum & vtilissimum. Anaxagoras certe, ex hoc Magisterio, excellentissimam, Post, fecit Medicinam: vt in suo *Ἐκ τῶν ποφῶν φυσικῶν* libello videre licet. Nihil hic esse extra nostræ MONADIS virtutem Hieroglyphicam, qui animum istis Mysteriis sincerius applicat, clarissime perspiciet.

THEOR. XIX.

QVOD SOL & LVNA, omnibus cæteris Planetis, longe fortius, in inferiora cuncta Elementata Corpora, suas Corporales infundant Vires: Omnium rerum Corporatarum ANALYSIS PYRONOMICA, Effectu demonstrat: LVNÆ dum refundunt Aqueum Humorem. SOLISQUE Igneū Liquorem: quibus, Re-

rum

rum Mortalium Sustainatur COR-
PULENTIA TERRESTRIS.

THEOR. XX.

Licet satis bona ratione Hierogly-
phica, supra, demonstraui-
mus, ELEMENTA, per Lineas Rectas si-
gnificari: Hic tamen de CRVCIS no-
stræ PUNCTO Quasi CENTRALI,
Exactissimam dabimus Speculatione-
nem. In TERNARIi nostri Considera-
tione, nullo modo, Illud Abesse po-
test: in eo nostri BINARIi Situ. Si e-
nim abesse posse, Quis (Diuinæ Im-
peritus Matheseos) contenderet: Ab-
esse Supponat. Non erit ergo Reli-
quus, BINARIUS noster: Sed emer-
get QVATERNARIUS: Puncti illius
Ablatione, Discontinuata Linearum
vnitate. At Binarium esse Reliquum,
vna nobiscum Supposuit aduersarius
noster: Erit ergo & BINARIUS, idem,
& QVATERNARIUS, eadem

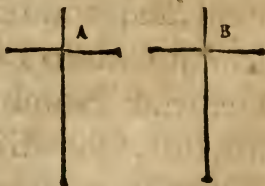
consideratione. Quod $\tau\eta\varsigma$ ἀδωάτων
 esse, fatis est Manifestum. Adesse er-
 go ex omni Necessitate, debet illud
 PUNCTVM, quod cum BINARIO,
 nostrum Constituat TERNARIVM:
 nec Aliud quid eius loco SUBSTI-
 TVI potest. Non tamen est de Hy-
 postatica Proprietate, ipsius BINARII:
 nec aliquo modo Pars. Quod non sit
 Pars, hinc demonstratur. Omnes Li-
 neæ Partes, sunt Lineæ. At illud esse
 PUNCTVM, hypothesis confirmat.
 Non ergo BINARII illius Pars ali-
 qua: Vnde multo minus de Hypo-
 statica Proprietate Binarii. Proinde
 NOTANDVM est maxime, quod &
 Propriam Habeat HYPOSTASIM:
 Et nihilo minus tamen, in ipsis no-
 stri BINARII Longitudinibus LI-
 NEARIBVS, contineatur. Et quia,
 Sic, VTRISQVE videtur esse COM-
 MVNE; QVANDAM, & IPSVM,

BINARII, SECRETAM RECIPERE IMAGINEM censeſeri. Vnde, QUATERNARIUM, Hic, DEMONSTRAMVS, IN TERNARIO QUIESCENTEM. Tu, mi Deus, mihi ignoſcas obſecro, Si erga tuam nunc Peccauerim Maieſtatem, tantum, in Publicis, Scriptis, Reuelans, Myſterium. Sed Spero, quod, Soli, qui ſunt Digni illud vere Intelligent. Pergamus nunc ad noſtræ CRUCIS, illum, quem assignauimus QUATERNARIUM. Vbi an Abefſe illud PUNCTUM poteſt, quod IBI Repræſentatur, perpendamus. Mathematica profecto nos docet remoueri poſſe. Nam non Solum, EO SEPARATO, RELIQUVS Eſt noſter QUATERNARIVS: Sed cum DISTINCTIOR longe tum CLARIOR in omnium oculis erit FACTVS. NULLA SVÆ SVBſTANTIALIS PRO-

PORTIONIS RECEDENTE PARTE: SED SUPERFLVO, ET CONFUSIONIS PVNCTO, SIC DAMNATO, REIECTOQVE. O omnipotens Diuina Maiestas, QVANTAM TVIS APICIBVS, ET IOTIS, IN TVA DESCRIPTIS, DISPOSITISQVE LEGE INESSE SAPIENTIAM, ET INEFFABILIVM MYSTERIORVM INFINITATEM, CONFITERI COGIMVR MORTALES: SI MAXIMA TERRENA SECRETA ET ARCANA, VNIVS ISTIVS PVNCTI, A ME, (AT IN TVO LVMINE) LOCATI ET EXAMINATI, INDICIO VARIO, EXPLICARI ET FIDELISSIME DEMONSTRARI QVEANT: PVNCTI videlicet in TERNARIO diuino, nullo modo SUPERFLVI: AT PVNCTI in QVATVOR ELEMENTO-

RVM REGNO, considerati, FÆ-
CVLENTI quidem, CORRVP-
TIBILIS, TENEBRICOSI. O
Terque, Quaterque Beatos illos, qui
illud TERNARIJ, (quasi COPV-
LATIVVM) ADIPISCI possunt
PUNCTVM: & illud QVATER-
NARIJ, TETRVM & SVPERFLV-
VM, AMANDARE Tenebrarumq;
Relinquere Principi. Sic, ad CLARİ-
TATIS NIVÆ, & ALBARVM
VESTIVM Ornamenta peruenie-
mus: O MAXIMILIANE,
Quem, Deus, (ista Mystagogia, aut
Aultriacæ Familiæ aliquem) Maxi-
mum, aliquando faciat (vel me qui-
dem in Christo Dormiente) ad sui
Tremendi Nominis Honorem: in
istis, Istitis, (Puncti in TERRIS SV-
PERFLVI,) abominandis Tene-
bris; & vltcrius, intolerabilibus.
Sed ne Ipse iam Superflua (non

apto scilicet loco) profundam verba,
 intra Propositi mei Cancellus, actum,
 nunc me recipiam. Et, quia, illis
 Sermonem iam absoluerim, quorum
 Oculi in eorum Sedēt Corde: Nunc
 mihi ad illos cōuertenda Oratio est,
 quorum Corda in eorum adhuc pro-
 mineant oculis. Quæ hoc loco dixi-
 mus, En C R V C I S adscripta figura,
 aliquo modo repræsentare potest.
 Primum, de P V N C T O, in Binis Æ-
 qualibus L I N E I S (æqualiter & inæ-
 qualiter decussatis) N E C E S S A R I O;
 Veluti hic, ad A Deinde, ad B (quasi
 quādam Puncti superflui ablati, Va-
 cuitatem) distin-
 ctas videtis, QVA-
 TVOR rectas Lí-
 neas: a P V N C T O,
 prius illis com-
 muni, S E P A R A T A S: Illis, inde, nul-
 lo eueniente sui detrimento. Ista est

via, per quam Nostra MONAS, per
Binarium, TERNARIUMQUE pro-
grediens, in QVATERNARIO Puri-
ficato, sibi Vni restituatur, per Æ-
qualitatis Proportionem. (Quodq;
enim Totum, suis omnibus partibus
est Æquale.) Hocque dum fiat, nihil
interea Externarum admittit, No-
stra MONAS, Vnitatum, Numero-
rumve: Cum ipsa sibi exactissime
Sufficiat: Suis absolutissima Nume-
ris omnibus. In quorum Amplitudi-
nem, tum Magicis diffunditur mo-
dis: tum non vulgari, post, Artificis
Industria, & maximo Ipsius Mona-
dis Emolumento, (in Dignitate &
Potentia) ad suam Primam Propriã-
que Restituitur MATERIAM: inte-
rim, quæ ad genuinam hæreditariã-
que suam non Spectant Proportio-
nem, omni modo & diligentia, rese-
ctis, reiectisque in æternum Fæcibus.

THEOR. XXI.

SI, Quod in nostræ MONADIS Re-
 cessibus, Interius Latebat Inuo-
 lutum, esset in Lucem erutum; com-
 mutatisque vicibus, eiusdem Partes
 Primæ, quasque Exteriores, Loco
 Includerentur Medio, Qualis inde
 fieret MONADIS Philosophica Trās-
 formatio, Superius Vidistis: Nunc
 vero, Mysticæ MONADIS, aliam
 vobis proponemus Localem Com-
 mutationem: Partibus illis, vnde S v-
 PERIORVM PLANETARVM, Cha-
 racteres nostri Hieroglyphici, sese
 nobis obtulere prius, Sursum hîc ere-
 ctis: eaque ratione, reliquis quidem
 deinceps Planetis, eum singulis Sor-
 tientibus Situm, quem illis Plato ad
 scribere fere visus est: Si rite ex
 Positione ista desumantur. In
 ipso enim Acumine Arietino,
 Cōueniunt Saturnus, Iupiter, —

Mars:

Mars: deinde descēdendo, Crux Veneri Mercurioq; inseruit. Sequuntur tandem ipse Sol, & infima, LVNA. Sed hæc alio sunt ventilanda, loco: Nostræ tamen MONADIS hosce nolui celare Thesauros Philosophicos. Sicque vnam rationem dare, cur ita MONADIS mutari Situm, cōsultum duximus. Sed, alia, quæ in rem vestrā esse scio, Videte, Auditeq;, de hoc Situ, maiora: paucisq; explicanda. Distribuiamus igitur MONADEM, (hoc nouo modo Locatam) in Anatomica Membra

B.D.C. Vbi, in illo nouo TERNARIO; ipsius D, & C, vel Rusticis quidem, sunt no-

tæ FIGURÆ. At ille TERTIVS, qui per B designatur, non tam facile a Cunctis cognosci potest. Nec illud

- quidem leuiter est considerandum:
1. illas tã notas FORMAS, D, & C; separatas diuerſasq; ab illo B, ostendere
 2. ESSENTIAS: Secundo, quod istius C, cornua, deorsum, quasi TERRAM versus conuerti conspiciantur: Et, D illius, ea pars quæ ipsam C, illuminat: versus terram, deorsum Scilicet, re-
 3. spicit: in cuius solius Centro, est Visibile PUNCTVM: vere TERRESTRE
 4. Et Quod vtraque Denique D & C, ad Inferiora magis loca, hic suum Hieroglyphicum faciunt Indicium, quam B. Terra autem, Hieroglyphice, STABILITATEM, & FIXIONEM notare nobis potest. Qualia ergo sint D, & C, inde, concludendum relinquo. Vnde etiam Magnum nunc notare SECRETVM, Quisq; potest: de Priore SOLE & LVNA, quæ diximus, quomodo hinc Interpretationẽ pleniorẽ, & maxime necessariam,

recipe-

recipere possunt: Illis quidem, vsque in hunc locum, sursum positis: Lunaribusque Cornibus sursum eleuatis. Sed de hoc Satis. TERTII nunc illius, Iuxta nostrę Hieroglyphicę Artis Fundamenta examinemus NATVRAM. Primo, in Capite gestare videtur LVNAM DVPLICEM. Vel Arietē, nostrum, (sed inuersum Mystice.) Deinde Elementorum habet annexum Hieroglyphicū Signum. Quantum ad LVNAM Duplicatam attinet: Sic (iuxta Materiam subiectā) explicari potest: DVPLEX LVNÆ GRADVS. De gradibus loquimur illis, quales Physices Periti, QVATVOR tantum inter omnes possint inuenire Creatas NATVRAS: Nimirum ESSE, VIVERE, SENTIRE, & INTELLIGERE. Primos ergo Duos istorum Gradus, huic inesse annotantes: Sic dicemus: LVNA EXISTENS, VIVA.

Vitam vero Quidam per Motum definiunt. MOTVS autem Sex sunt notissimæ Species. CRVX certe quæ adiuncta est: Elementorum hic requiri Notat Artificium. Præterea, in istis nostris Theoriis, vt SEMICIRCVLVM, LVNÆ esse Hieroglyphicum sæpissime tradidimus: Ita & Integrum Circulum, SOLEM significare: hîc autem, duo sunt Semicirculi; Sed SEPARATI (ad commune PUNCTVM Copulati tamen) qui, si apte coniungantur (vt arte possunt quidem) SOLAREM nobis Circularemq; referre possunt Plenitudinem. Ex istis simul consideratis, sic Summatim, Hieroglyphice, nos hanc proferre posse Sententiam patet. LVNA EXISTENS VIVA, PER ELEMENTORVM TRACTANDA MAGISTERIVM: HABENS POTENTIAM, VT SOLAREM REPRÆ-

SENTET PLENITVDINEM, SVIS
SIMVL ARTE CONNEXIS SEMI-
CIRCVLIS. Compleatur ergo: Fiatq;
ille, (quem diximus) CIRCVLVS: vt,
per E literam, hic annotauimus. Me-
mores ergo sumus, primo hunc SO-
LAREM GRADVM, non Natura no-
bis fuisse obuium, sed ARTIFICIA-
LEM, FACTITIVM QVE iam esse: Et
eum quidem, nobis se obtulisse pri-
mo aspectu; & Natura sua, (videlicet
in B) suis Partibus Laxis, Fluxis, disso-
lutis; non SOLIDE in Solarem Spe-
ciem Compactis. Deinde horum Se-
micirculorum Semidiametrum, non
esse æqualem Semidiametro D & C
(nobis ita natorum, & omnibus No-
tissimorum) sed Minorẽ multo. Vn-
de Clarum est: nõ esse tantæ Ampli-
tudinis, ipsũ B, quantæ sunt ipsa D, C.
Et hoc bene nobis cõfirmat E ipsum:
opere isto Circulari, a B, in Speciẽ E,

promoto. Nam inde nobis emergit *VENERIS* solum Character. Aper-
tum ergo iam fecimus, Hieroglyphi-
cis istis Syllogismis: Ex B, non sperā-
dum nobis verum D. Nec fuisse pri-
mo veram C, in natura B: Vnde non
fuit *VERA*, *LVNA*, viua. De *VITA*
ergo & Motu quoque iam dubitare
potes: an vere & Naturaliter, sic se
habeant: Erunt tamen, vt iam Pru-
dentibus Elucidauimus, ad minus
ANALOGICA quidem, *OMNIA*,
quæ simili (de B) dicuntur Phrasi: vt
& superius, quæ de C, & D, perstrin-
ximus breuiter, *ANALOGICE*: Ipsi
B, cum suis *ELEMENTIS*, Proprie
conueniunt. Quæ de Arietis etiam
Natura adduximus, huic debent ex-
acte conuenire: cum eandem illius
in suo capite (licet inuersam) gestet
Figuram: vt & Elementorum eadem
Nota Mystica, ipsi B adiungitur.

Cum

Cum ex hac tamen Anatomia videmus, quod ex vnico nostræ MONADIS corpore (tali dissecto arte) iste nouus prodierit TERNARIUS: Inde, dubitare non possumus, Eiuscemodi MEMBRA, mutuam inter se amplexura SYMPATHIAM: VNIONEMQVE MONADICAM ABSOLVTISSIMAM, sua quasi sponte, admissura: Ita in istis MEMBRIS, MAGNETICA virtus est vegeta.

Hoc denique annotare libuit, (animi recreandi gratia:) Quod ipsum B, nobis, RVSTICAS, tot literas expeditissime exhibet, quot Puncta, sursum, conspicienda in capite, & quasi Fronte gerit: istas ~ { } scilicet tres: vt & alias quasi sex: (Summatim autem ter tria) RVDES valde & impolitas, fluxiles volubilesque: vt, ex Semicirculis, vno vel pluribus, eas de esse factas videtis. Sed Expertorū

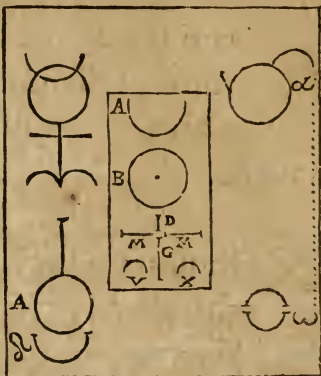
literatorumq; manibus inest firmior
Stabiliorque I S T A S F O R M A N D I
L I T E R A S R a t i o . M y s t e r i o r u m i n -
finitatem, hîc ante oculos habui : sed
volui cum hoc Ludicro, istâ abrum-
pere Theoriam. Haud parum tamē
me quorundam promoturū Cona-
tus intelligo : Si (priori suo Mystico
Situi, restituta nostra M O N A D E . C ō -
positisq; Artificiose singulis Mēbris)
Saltem moneam eosdem, hortorque:
accuratius, N Ū N C eruēre, Q V I S fuit
I G N I S ille A R I E T I N V S , T R I P L I C I -
T A T I S P R I M Œ . Q V I S Ille Æquino-
ctialis noster. Q V I S in causa fuit,
quod S O L E X A L T A R I poterat S V -
P R A V V L G A R E M S V V M G R A D V M :
Ceteraque priora, perplura, S E C V N -
D I S S A P I E N T I O R I B V S P E R -
C V R R E R E M E D I T A T I O N I B V S .
Sed nos ad alia nunc properantes, di-
gito tantū aliis iter indicare, (cui
insistere

insistere debeant) non amicè solùm, sed etiam fidelissimè voluimus: Mysteriorum (vt diximus) aliorum tacentes tamen infinitatem Conspiciam.

THEOR. XXII.

Nondum nostræ **MONADIS** esse exhausta Mysteria, facilè liquebit. Si secretiora quædam **ARTIS SANCTÆ** Vasa (omnino Cabalistica illa quidem) Solis Initiatis Reuelanda; ex eiusdem **MONADIS** officina caute desumpta, Vestræ Serenitati Regiæ, nunc exhibuerim spectanda. **OMNI** ergo **NEX** nostræ **MONADIS** Sapienter **DISSOLVTO**, singulis partibus (distinctionis gratia) literales addamus **Notas**: pro ut hîc factũ videtis. Monemus ergo, esse Vas quoddam Artificiale, ex **A & B**: cum (vtrisque communi, & iam

Manifestado
SEMIDIAME-
TRO) ipsa
quidem M,
factum: Et,
ab Alphabeti
Græci, Prima,
hac litera, so-
la partium lo-

cali Metathesi, diuersum: vt. Videtis:
Ex Recta enim, Circulo & Semicir-
culo, Veram illius, Mysticamq; iam
nos primi docemus, Symmetriam (li-
cet supra etiam monuimus, ex Circu-
lo & Semicirculo eandem fieri posse:
omnia tamen in idem recidunt pro-
positum Mysticum) At, λ , & δ :
Primum quidem, aliorum sunt Va-
forum quasi imagines: (λ , quidem
VITREI: δ autem, Terrei.) Sed, se-
cundo in loco, λ , & δ , nos memores
reddere possunt, cuiusdam Pistilli &

Mortarii,

Mortarii, ex Materia (vere) tali præparandorum, Vt cum iisdem Margaritis Artificiales non perforatas, Laminas CrySTALLINAS, Beryllinasque: Chrysolithos, Rubinos deinde pretiosos: Carbunculos & alios Rarissimos Lapides Artificiales in Pulveres subtilissimos Conteramus. Denique quod cum ω notatum videtis, Vasculum est, Mysteriorum Plenissimũ: & ab ipsa Vltima Alphabeti Græci littera, (ad suam primam institutã Mystagogiam nunc restituta) vel sola partium manifesta Metathesi locali discrepans: ex duobus & illa quoque constante Semicirculis. De Vulgaribus præterea Necessariis Vasorum, tum figuris, tum (vnde fieri debent) Materiis, non est necesse hoc loco, vt verba faciamus. Hoc tamen erit cõsiderandum, α , sui Muneris obeundi captare Occasionem, ex Secretissi-

mo breuissimoque Spiraculi ARTIFICIO; Et (המירי ששם ושרת קרב) [אז *litro vinium* ממעל נמוג.) תמולה Tyronibus OPERIS expeditissimum eliciet Primordiale Specimen; Interim dum SVBTILIORA Præparandi, artificiosior illis innotescat Via. At in λ, vitreo (In præcipui sui officii functione,) Aër omnis externus, Ventusve damnum adferret magnum.

ω, autem, OMNIVM est HORARVM
 Homo. Πρόσμα.

Τῆς ἱερᾶς Τέχνης, Quis iam non potest subodorari, suauissimos & saluberrimos Fructus: vel ex istarum (dico) duarum tantum literarum enascentes Mystério? Quorum aliquos quasi in speculo videndos, propius aliquantulum ex nostris HESPERIDVM HORTIS) adducemus: Nihil, extra nostram MONADEM, in medium

diumferentes. Ipsa enim quæ in Alpha apparet Recta Linea, omologa illi est, ex postremæ Anatomix, Crucis parte ea, quæ Litera M, notatur: reliqua etiam, inde patere potest, vnde huc veniant.

	Existens ante Elementa.	Adam Mortalis Masculus & Fœmina.	Mortifi- cans.	Adumbra- tus.	Natus in Stabulo.
	Elementariorum Genalogia Consummatio.	Elementalis. Genalogia Consummatio.	Crux.	Crux.	Holocaustum in Cruce.
	Existens post Elementa.	ADAM IMMORTALIS.	Vivificans.	Manifestissimus.	Rex Regum Ubique.
Conceptus Singulari In- fluentia.	Potentia Semen.	Creatio Hyles.	Matrimonium Terrestre,	Principium.	
Passus & Sepultus.		Depuratio Elementalis.	Crucis Martyrium	Medium.	
Resurgens, propterea vir- tute.	Gloria Triumphus	Transfor- matio.	Matrimonium Divinum.	Finis.	

His paucis, tales me scio non ἀ-
 πορμᾶς, solum, sed Apodixes dare illis,
 quibus Igneus intus viget gliscitque
 Vigor, & cęlestis Origo: vt facile iam
 magno Democrito aurem prębeāt:
 τὸ τῆς Ψυχῆς πᾶρδicienti ἴαμα, καὶ παντός μό-
 χθι λυτίειον κατασκευάσαι βυλομένοισι, non
 Μυθικὸν esse hoc Dogma, sed Μυστικὸν, &
 Arcanum: vt & illi, qui asseruit, quod
 λόγῳ δημιουργεῖ κόσμος μεθοδεύεται: ἵνα ὁ θεό-
 φρων καὶ ὁ θεογενὴς ἄνθρωπος, διὰ τῆς ευθείας ἐργα-
 σίας, καὶ μυστικῶν λόγων μάθῃ.

T H E O R. XXIII.

SYmmetrias, iam, in nostrę Mo-
 NADIS Constructione Hierogly-
 phica, a nobis obseruatas: & ab illis,
 qui in Annulis, Sigillisve eandẽ gesta-
 re, vel aliter habere, gratum erit, ob-
 seruandas: accurate annotatas hic ex-
 hibemus. In Nomine IESV CHRIS-
 TI, pro nobis CRVCI, affixi (cuius
 Spiritus celeriter hæc per me Scribẽ-
 tis, Calamum tantum, esse Me, &

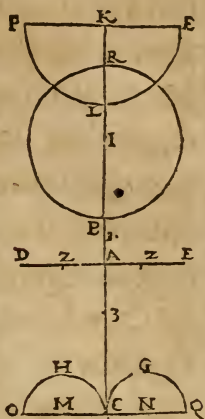
Opto,

Opto, & Spero.) Ex *ELEMENTO-
RV M* nostra *CRVCE*, omnes istas
nunc petemus Mensuras. Vel hac
quidem (iuxta *PROPOSITI ARGV-
MENTI MATERIAM*) ratione:
Quod, sub Cælo *LVNÆ*, quidquid
suæ Generationis capit Exordium,
vel ex *QVATVOR* Elementis est
coagmentatum: vel Elementaris ipsa
quidem est *ESSENTIA*: Idq; mo-
dis variis, non Vulgariter cognitis.
Et quia in nulla re Creatâ, Elementa
ipsa, in Æquali sunt Proportionē, vel
virtute: Arte tamen ad Æqualitatē,
in quibusdam (vt Sophi norunt) re-
bus, reduci possunt: in *CRVCE* no-
stra, Æquales & non Æquales con-
stituimus partes. Quod, alia ratione,
Idem & Diuersum: siue Vnum &
Plura, nominare possumus. *CRV-
CIS* æquilateræ, (vt supra monui-
mus) in Secreto, admittentes Pro-

Proprietatem. At, Si SYMMETRI-
ARVM hîc positarum, rationes (quas
tenemus) singulas, in medium ad-
duceremus; vel aliter, quàm (Sapien-
tibus) abunde satis, per totum feci-
mus opusculum, demonstraremus
causas; Propositi nostri, Limites, no-
bis, haud temere præscriptos, transi-
liremus.

A Ccepto, in plano, Puncto aliquo:
Veluti A: per idem, vtrinq; duca-
tur Recta satis longa: quæ sit C, A,
K. & super lineam K, C, a Puncto A,
erigatur Perpendicularis: Vtrinq; ad
sufficientem producta Longitudinẽ
(in Infinitum, solent dicere Geome-
træ; bene, incommoda præcauentes)
Quæ admittatur esse D A E. Iam
in A K; accipiatur Punctum, vbi li-
bet; & sit B. Habita primum nunc
A, B, (nostri scilicet operis commu-
ni Mēsurā) huius, Tripla capiatur, ab

A versus C: & ponatur esse A C. Ipsius A B, Dupla fiat A E. Et Dupla ipsius A B, sit A D. Ita quod tota D E, sit ipsius A B, Quadrupla. Sic ergo nostram C R V C E M E L E M E N T A L E M confecimus. Ex A B, A C A D, & A E. Linearum Scilicet Q V A T E R N A R I O. Nunc, ex B K, resecetur recta, æqualis ipsi A D: & sit B I. Centro I, & Interuallo I B, describatur Circulus; qui sit B R: secans rectam A K in puncto R. A puncto R, versus K, rescindatur recta æqualis ipsi A B; & sit R K. Ad punctum K, educatur vtrunque, (ad angulos rectos, cum ipsa A K) Sufficientis longitudinis linea recta: quæ sit P, K, F. Ab ipso K, puncto, versus F, resecetur

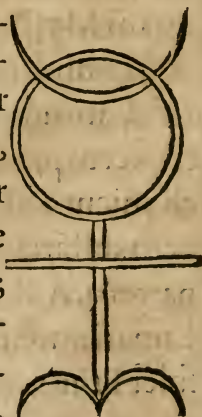
recta, ipsi AD æqualis: Et sit K, F .
 Centro deinde K , & Interuallo $K F$:
 describatur Semicirculus F, L, P , ita
 quod F, K, P , sit eiusdem Diameter.
 Tandem ad punctum C , ipsi rectæ
 A, C , ducatur Perpendicularis, vtrin-
 que, ad longitudinem sufficientem
 extensa: & sit O, C, Q . Postea, ex linea
 C, O , & ad punctum C , accipiatur
 Recta, æqualis A, B , lineæ: Et sit C ,
 M . Centro M , & interstitio M, C , de-
 scribatur Semicirculus C, H, O , cuius
 Diameter sit C, M, O . Et simili deni-
 que ratione, ex C, Q , recta, & ad Pun-
 ctum C , refecetur linea æqualis ipsi
 A, B : & sit C, N . Centro igitur N , &
 longitudine N, C , fiat Semicirculus,
 C, G, Q . Cuius, $C N Q$ sit Diameter.
 Iam Afferimus requisitas omnes, in
 nostra $MONADE, SYMMETRI-$
 AS , explicatas, descriptasque esse.

Monere tamen Mechanicum li-

bet: C, K, totam lineam, nouem esse
talium partium, qualium, nostra
FUNDAMENTALIS, AB, vna
est. Vnde alia via, ille ad hoc idem o-
pus absoluendum accedere potest.
Deinde Diametros, Semidiametros-
que omnes, obscuris hîc (vt loquun-
tur Mechanici) lineis designari debe-
re. Nec vllum visibile relinquendum
CENTRVM: excepto Centro So-
lari: quod, hîc, litera I, notatum videt.
Literasque adiungēdas nullas, Tum
ad Ornatum, (non Necessitatem ali-
quam Mysticam a nobis ea ratione,
iam considerandam) Peripheriæ So-
lari, Latitudinem Superficialem (in-
trinfecus parallelo vno descripto) Me-
chanicus adiicere potest. Parallelorū
vero distātia, per quartā quintamve
partem, A, B, vel circiter, fieri potest.
Lunari autē, illā tribuere Speciē, qua
solet Prima, post suā cum Sole Con-

iunctio-

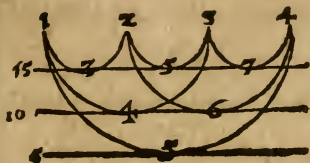
iunctionem, in Cælo Apparere: videlicet Corniculata admodū. Quod fiet, si a K puncto, versus R, accipiat illa, (quā diximus) Quarta, quintaue pars lineæ A, B: & super eius lineæ fine, tanquam Centro, Semidiametro vero Lunari, trahatur ista secunda Peripheriæ pars, ad vtrunque prioris Semicirculi contactum nitidum. Simile quid ad M, & N, puncta, fieri potest: erectis ibi Perpendicularibus: in quibus pars, ipsius A B, sexta, vel minor accipiat: vbi, facto Centro, prioribus autem M, C, & N, C, Semidiametris, ducantur extrinsecus, illi secundi, quasi Semicirculi. Per ipsas denique, nostræ Crucis Rectas, vtrinque possunt Parallelæ protrahi, a mediis per octavam, vel decimam par-

tem ipsius A, B, distantes: Ita vt nostra *CRVX*, ex *QVATVOR* Superficiebus quasi Linearibus, ea ratione conficiatur: quarum latitudo, sit quarta vel quinta pars ipsius A B, rectæ. Hæc Ornamenta, apposita figura, volui aliquo modo adumbrare. Quæ omnia, vnusquisque, pro sui animi sententia, facere potest: modo interea, nostris Mysticis *SRMMETRIIS*, nulla (vel minima) inferatur Iniuria: Ne, ea quidem negligentia, temporis tandem progressu, verarum istarum (& maxime necessariorum) Commensurationum Hieroglyphicarum perturbetur, pereatue Disciplina noua: longe amplior Maiorque quam hoc libello, eandem vel potuimus, vel voluimus quidem explicare. Vt Temporis Filia, *DEI NVTV*, docebit *VERITAS*.

AT, quæ cuius esse obuia possunt,
 in istis nostræ **M O N A D I S** Sym-
 metriis sese exercēti, Methodice iam
 quædam, ob oculos ponemus. Pri-
 mum quidem ordientes, a nostræ
C R V C I S Linearum **Q V A T E R-**
N A R I O: eo habito respectu, quo,
Q V A T V O R esse Lineas, simpliciter
 enuntiare, quis potest. Deinde de Ea-
 rundem linearum **Q V A T E R N A R I O**
 prout peculiarem, Mysticamq;, alio
 modo habent partitionem, & ratio-
 nem. Tertio, Numeris, quos vel isto
 loco, vel ex aliis, per totum libellum,
 Theoriis, artificiose elicuimus, vtilia
 quædam a Deo in **N A T V R A**, esse
 destinata Officia, nonnullis mon-
 strabimus exemplis: aliaque oppor-
 tunis inferemus locis: quæ fructum
 haud exiguum ferent, probe in-
 tellecta: hæcque breuissime
 absoluemus.

QVATERNARIII PYTHAGORICI.

Omnis pos-
sibilis Me-
tathesis, 24.

Summa Py-
thagorica,
—— 10.

Omnimo-
da partium
additio, dat
30.

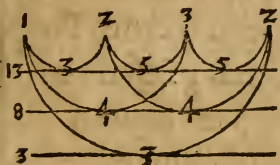
Noster Matatheseos Canon.

Naturali ordine, a Prima Mona-
de, descriptis quocumque Nu-
meris: Si a Primo ad Vltimum, fiat
Continuata multiplicatio: vt, Primi
in Secundum: producti in Tertium:
illiusque Producti in Quartum: si-
milique modo ad vltimum: Produ-
ctum vltimum, omnem Possibilem

Metathesim in illis tot locis, determinat. Parique ratione, in quibuscumque, tot diuersis rebus: Hanc ego Operationem, tibi (O R E X) plurimum Commendo; tum in omni Naturæ examinatione, tum in aliis Reipubl. Negotiis vtilissimam. hac ego in Hebræorum Tziruph (siue Thmura) cum maxima voluptate, vti soleo.

QVATERNARII ARTIFICIALIS.

Continua-
ta multipli-
catio, — dat — 12.

Simplex
additio, } 8. { 1.
— dat } 7. { 4.

Omnimodæ
partium ad-
ditionis, Sum-
ma — est — 24.

Omni
possibili
Metathe-
si Qua-
ternarii,
Æqua-
lis; Quæ
auri phy-
sicam 24
Karat.
determi-
nat Sani-
tatem, &
Bonitatem
Summā.
Supra ter-
ram dum
habetur,
per se.

Non sum Equidem Nescius, per plures alios, ex QVATERNARII, Arithmetica Virtute, & FORMALITATE, in lucem adferri potuisse Numeros. Sed qui ISTIS, Naturæ evolui, illustrarique obscuritatem magnam, non deprehēderit: maiori eorum multitudinem, obtundi suum, non acui sentiret ingenium. Nostri ergo Numeris (vt sumus

polliciti) quantum insit Auctorita-
tis, in ELEMENTIS PONDERAN-
DIS, in TEMPORVM MENSVRIS
definiendis, Denique in Rerum Po-
testati & Virtuti, certis præscriben-
dis GRADIBVS, ex sequen-
tibus id perpendendum ex-
hibemus Schema-
tibus.

Numeri nostri
hanc habent
Dignitatē: Vt
illorum viola-
re Leges, Pec-
catum sit con-
tra Naturā Sa-
pientiam: qua,
eisdem nos do-
cere velit, (in
Mysterijs suis
maximis exa-
minādis) qui-
bus certis Li-
mitib. Statistq;
Illi, deuinci-
antur

Ista

Virtus

Agens: ex-
terna

10.
20.
30.
40.

Gradu.

Acquisita,
Interna.

Denaria
idest, 1.10.100.
Infinita.

Ponde-
ra

Analy-
tica

4.
3.

Synthe-
tica: α

ισολό-
γος
αεολό-
γος

13
12
8
7
6
5
4
3
2
1

24.
25.

Tem-
pora

Particula-
ria

Prap.
Putri.
Sepa.
Coni.
Coag.
Contri.
Imb.

Magistra-
lia

Lap.
Ferm.

252.

EX istis Schematibus , plura elici
possunt: (si penitius consideren-
tur) quam apertis par est proferr e ver-
bis. Hoc tamen præ ceteris monemus
singulare vnum , (a nobis etiam Pri-
mis vna cum tota hac noua euulga-
tum arte) Rationem hic in medio ef-
se positam, ob quam, **QVATER-**
NARIVS, vel **DENARIVS**, Nu-
merationibus finem imponit quen-
dam: eamque causam quam attulere
Maiores nostri, non fuisse absolutam
exactamque asserimus: sed istam quã
nunc narrabimus.

Postquam ista **MONAS**, est
sibi integre, pleneque Physice-
que Restituta, (tum quidem est

MONAS, **VNITISSIMA**,
Magorumque iudicata **VNITAS**)
neque in **NATURÆ**, neque vllius
ARTIS est potestate, **EANDEM**
SÆPIVS QVAM QVATER, per

Supercælestes Reuolutiones, ad Progressum vllum, **M O T V M V E** faciendum impellere: (Ac inde progignitur Ille, quem nos ob eminentiam suam, sic notari volumus,) Idq; ea de causa, quod nec in Elemē tali mundo, nec Cælesti, nec **SUPER CÆLESTI**, sit aliqua Potestas, **CREATA INFLVENTIALIS**: Qua, tunc, non fuerit absolutissime Ditata & Dotata.

Cuius, hunc verum Effectum, **QV A T V O R** simul (olim) Philosophantes Clarissimi Viri, Opere sunt consecuti: Vnde, diu, Maximo Rei Miraculo Attoniti, Tandem ad Dei Opt. Max. Canendas, prædicandasq; Laudes, se totos, deinceps conuertebant: Qui, ea ratione, illis, tantam Sapientiam, & super **CREATVRAS** cæteras, Potentiam, Imperiumque fuisset Largitus amplissimum.

THEOR. XXIII.

VT, nostrum huius Libelli Exor-
 dium, a Puncto, Recta, Circulo-
 que Cœpimus: Sicque ex nostro Mo-
 NADICO PUNCTO, LINEÆ REM
 nostrorum ELEMENTORVM Ef-
 fluxionem Extremam, in Circulum
 Circumduximus, Analogum fere, 1.
 ipsi Æquinoctiali; qui Horis 24, suam
 Conficit Circuitionem: ITA, nunc
 tandem, QVATERNARIUM OMNI-
 MODAM METATHESIM; (Nume-
 ro definitam, 24.) METAMORPHO- 2.
 SIM QVÆ hac nostra Vigesima
 QVARTA Consummabimus, Ter-
 minabimusque Theoria: Ad HONO-
 REM, GLORIAMQVE eius: QVI,
 (Teste, Mysteriorum Diuinorum
 Archipræsule, Ioanne: in QVARTI
 Apocalypseos Capitis, parte QVAR-
 TA VLTIMA QVÆ) in Throno Se-
 det: In Cuius MEDIO CIRCVIT- 3.

VQVE, Animalia QVATVOR (sin-
 gula ALAS SEX habentia) (Sine re-
 quie, DIE ac NOCTE, dicunt:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus
 Deus Omnipotens: QVI Erat: &
 QVI Est: & QVI venturus Est:
 4 QVEM etiam, ex 24. Sedilibus, in
 CIRCUVITV positis, SENIORES
 5 24, procidentes (AVREIS SVIS
 ABIECTIS CORONIS) adorant;
 dicentes: Dignus es Domine accipe-
 re GLORIAM & HONOREM, &
 VIRTUTEM: QVIA, TV, CREA-
 STI OMNIA: Et propter VOLVN-
 TATEM TVAM SVNT: ET
 CREATA SVNT. AMEN,

DICIT

LITERA QVARTA,

Δ:

Cui,

*Cui, DEVS, Voluntatem Ha-
bilitatemque dedit , Diuinum
hoc Myſterium, æternis Sic con-
ſignare Literarum Monimentis:
Laboresque hoſce Suos, placidiſ-
ſime abſolvere , Januarij
25. die eiufdem 13,
Inchoatos:*

An. 1564. Antverpiæ.

Contactus

ad Punctum

*Vulgaris, Hic, Oculus
CALIGABIT, DIFFIDETQUE
plurimum.*

10.17 (8-3)

1385-893

Longwood I, 102: extreme
rare, not in B.M.

A 250

10 d^g
Cora

Handwritten musical notation on a five-line staff, featuring several notes with stems.

Handwritten text in a medieval script, possibly Latin, appearing below the first staff.

Handwritten musical notation on a five-line staff, continuing the sequence of notes.

Handwritten text in a medieval script, appearing below the second staff.

Handwritten musical notation on a five-line staff, showing more notes and stems.

Handwritten text in a medieval script, appearing below the third staff.

Handwritten musical notation on a five-line staff, featuring a large circular symbol or ornament.

Handwritten text in a medieval script, appearing below the fourth staff.

Handwritten musical notation on a five-line staff, showing the final notes of the sequence.

Handwritten text in a medieval script, appearing at the bottom of the page.